

og daarligt Føre. Om Vinteren møder han jo med Træskostøvler — hvis det ærede Medlem ved, hvad det er —, og det er ikke saa let at faa disse Træskostøvler af og paa, hver Gang en saadan lille Purk skal ud af Skolestuen. Og jeg har fra Befolkningens Side, særlig fra den menige Befolkningens Side, hørt meget stærke Indvendinger derimod, naar Læreren vilde paatvinge Børnene at holde Skiftefodtøj. Saadan noget kan man saa meget let ordne i en Købstad, men saadanne Ting er det ikke saa let at indføre og allermindst at indføre ved Tvang ude paa Landet; den Slags Ting skal man helst se at lempe sig igennem med, saa vidt det kan lade sig gøre. Med Lempe kunne saadanne Ting undertiden ordnes, men vil man øve Tvang, saa tror jeg, man gør sig skyldig i noget, som man helst skulde lade være med.

Jeg skal, idet jeg ellers i øvrigt kan anbefale dette lille Lovforslag, dog tillade mig at knytte nogle enkelte Bemærkninger til adskillige af Lovforslagets Bestemmelser. Jeg synes, at enkelte af de Bestemmelser, som tilsigtes med dette Lovforslag, kunne være bedre og anderledes, end Tilfældet er med adskillige af dem. I den første Ændring til Lovforslagets § 1 søger den højtærede Minister at tilvejebringe en Forandring i den bestaaende Lovgivning med Hensyn til Udskrivning af Skolen ved 14 Aars Alderen, idet den højtærede Minister, hvor det i Loven hedder, at Undervisningspligten ophører med „Slutningen af“ det Skolehalvaar, i hvilket Barnet har fyldt 14 Aar, foreslaar, at der skal staa, at Undervisningspligten ophører med det Skolehalvaar, hvori Barnet fylder 14 Aar. Altsaa Ordene „Slutningen af“ skulle gaa ud af den nugældende Lov. Men jeg kan egentlig ikke se, hvad den højtærede Minister opnaar med det. Jeg synes, at i Realiteten er det, der staar i Loven, og det, der staar i dette Ændringsforslag, i alt væsentligt det samme. Men selv om den højtærede Minister mener, at det ikke er det samme, saa synes jeg, at saaledes som dette Forhold agtes ordnet efter den Ændring, her foreslaas, er det utilfredsstillende. Thi den højtærede Minister siger jo i Motiverne til Lovforslaget, at hvis denne Ændring vedtages, saa agter Ministeren at give en Bemyndigelse til Skolekommissionerne, hvor den afsluttende Prøve holdes, om at lade denne danne Afslutning paa Undervisningspligten, medens Børnene, hvor ingen saadan Prøve afholdes, selvfølgelig vedblivende maa deltage i Undervis-

ningen indtil Udgangen af den sidste Maa-
ned i Skolehalvaaret. Men en saadan Bemyndigelse ønsker jeg ikke at give nogen Skolekommission. Jeg ønsker tværtimod, at i et saadant Forhold, hvor der er Tale om, hvad der er Forældrenes Pligt med Hensyn til Skolegangen, maa der være ensartede Regler for alle, og der maa det fremgaa klart af Loven, hvad hver enkelt har at rette sig efter. Jeg finder det ikke rigtigt, at det skal være afhængigt af en Skolekommissions Forgodtbefindende, hvorvidt Barnet kan slippe ud af Skolen eller ej paa et tidligere Tidspunkt i det Halvaar, hvori det har fyldt 14 Aar. Thi efter Lovforslaget vil det jo være saaledes, at hvor Skolekommissionen behager at holde en Afhøring, kan Barnet slippe ud af Skolen, før Halvaaret er ude, men hvor en Skolekommission f. Eks. ikke agter at gøre det eller ikke holder saadanne Prøver i det Halvaar, bliver der ikke noget af, at Barnet kan komme ud af Skolen saa tidligt, som det ellers vilde have kunnet, dersom en Prøve var bleven afholdt. Jeg finder det derfor ønskeligt, at der gives ensartede Regler i dette Forhold og gældende i alle Kommuner, ligegyldigt hvad Skolekommissionen i saa Henseende finder for godt. Jeg synes, at vi maa kunne blive enige om her at affatte Loven saaledes, at der indføres en Bestemmelse om, at Undervisningen afsluttes med en Prøve, der skal afholdes i det Skolehalvaar, i hvilket Barnet fylder 14 Aar, og denne Prøve afholdes inden Konfirmationen. Denne Henstilling vil jeg gøre til det eventuelle Udvalg og til den højtærede Minister.

I Lovforslagets § 2, sidste Stykke, ønsker den højtærede Minister at indføre en Bestemmelse om, at fattige Forældre, hvis de føle sig brøstholdne ved de Afgørelser, som Kommunalbestyrelserne træffe angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt de have Ret til at faa fri Undervisningsmidler, kunne henvende sig til Skoledirektionen med Klage, hvis de føle sig forurettede af vedkommende Kommunalbestyrelse. Det er en helt ny Myndighed, som man her forudsætter, at Sogneraadene og Kommunalbestyrelserne i et rent finansielt og økonomisk Spørgsmaal skulle undergives, og det finder jeg ikke, er rigtigt. Den højtærede Minister siger jo ogsaa i Motiverne, at hvis det kun var Landet, det gjaldt, vilde han ikke have noget imod, at fattige Forældre kunde appellere til Amsraadet, som er Sogneraadens naturlige tilsynshavende og paa mange Omraader deres foresatte, men da det ogsaa